

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ**

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. «Mario Tullio Cicerone...in carcere strangulati sunt»

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άντρας αριστοκρατικότητας καταγωγής αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου πνεύματος/χαρακτήρα συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι ευγενείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικερώνα. Οι σύντροφοι του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

«quorum auctoritatem secuti multi...qui non Fateatur»

Ενεργώντας πολλοί κάτω από την επιρροή αυτών, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανένας δε θα είναι τόσο ανόητος, ώστε αυτός να μη λείπει ότι έγινε συνωμοσία, κανένας τόσο αχρείος, ώστε να μην το ομολογεί.

B1. 1. β 2. α 3. β 4. γ 5. γ

B2. ρεαλιστής: rem
σοσιαλισμός: socii
στραγγαλίζω: strangulati sunt
φίρμα: confirmaverunt
ρήγας: regie

- Γ1.** nobilissim generis: nobilissima genera
clari: clariores – clarissimi
quidam: cuiusdam
viri: viros
urbe: urbium
carcere: carcer
spem: spe
sententiis: sententiam
multi: multum – plus – plurimum
id: earum
coniuration: coniuratio
- Γ2. α)** Ρήματα σε υποτακτική έγκλιση
pervenerit: pervenire
videat: videre
Fateatur: fateri
- β)** coniuraviv: coniurem
consecuti erant: consequuntur
expulsus est: expellebas
deprehensi sunt: deprehendend
aluerunt: aluissemus
nascentem: nascituram
dicerent: dic
intellego: intellectu
fore: esse

Δ1. α) ingenii: γενική της ιδιότητας στο vii

ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο expulsus est

eius: γενική κτητική στο socii

non credendo: αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο confirmaverunt

factum esse: αντικείμενο στο dicerent – ειδικό απαρέμφατο - ετεροπροσωπία (id: Υ)

β) «qui non Fateatur»

Δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση με όρο αναφοράς – συμπεράσματος στο Fore. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, συγκεκριμένα υποτακτική ενεστώτα (Fateatur), γιατί εξαρτάται από το ρήμα Αρκτικού χρόνου (intellego), και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν – μέλλον. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων. Υπάρχει δηλαδή συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας, γιατί το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης του.

Δ2. α) «Ab Antonio... interfefvtus est»

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum cum exercitu suo, proelio victum, interfecit.

β) «Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus»

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη του χρόνου

Marco Tullio Cicerone et Graio Antonio: Υποκείμενο

consulibus: κατηγορηματικός προσδιορισμός στα Υποκείμενα

cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius Consules essent.

ΚΑΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ!!!